

Anh Nâng Niu Em Yêu

Ai cũng nói giống nhau: "Hôm nay trời đẹp quá!".

Đó là ngày mùa Hạ, hoa La Jacaranda nở nhiều. Màu tím không buồn hiu...mà hình như vui lắm! Màu hoa lung linh nắng. Nắng long lanh môi người. Những cô gái cười cười, ôi sao mà xinh thế! Ai ai cũng đều trẻ / ngay cả ông bà già. Người ta và đường hoa. Đường hoa ngày Chúa Nhật!

Chuông Nhà Thờ trong vắt / những giọt nắng trong veo. Gió thoảng nhẹ reo reo / những tiếng cười trong trẻ. Không có lá nào héo. Không có hoa nào rơi. Ai ai cũng thanh thoi / dù là đi mua sắm, dù là đi ngoạn cảnh, tất cả đều thông dong...Nếu hoa mà màu hồng / thì đường mang tên Hoa Phượng! Tôi nhớ sao cố quận những mùa Hè học trò! Những mùa Hè đầy thơ, không bài nào sầu thảm!

Tôi quên thời ảm đạm.
Mà tại sao không quên?

Tôi muốn Anh Chị Em, chúng ta đều thơ đại...Như thế, và mãi mãi, từ nay đến cuối đời...Cuộc tang thương đời là chuyện ngày hôm trước, chuyện tan tành Đất Nước không phải chúng ta gây! Những bài diễn văn hay, để chúng vào lịch sử. Chúng ta đừng hung dữ, thử một ngày xem sao...

Hôm nay nắng ngọt ngào, nói với mình quá dễ! Ai mà nghe mình nhĩ, lòng họ nghĩ...hay nghi? "Người ở xa đôi khi / tự dỗi mình quên hết?". Dỗi mình cả cái chết...đời là tro bụi thôi!

Vài đám mây trôi trôi / cuối chân trời thăm thăm. Quê nhà hoa phượng thắm, áo dài em màu hoa / đỏ đậm hay pha pha / tím sáng nay thành phố? Anh nâng niu hoa nở, nâng niu em em emmmmmmmmm yêu!

Trần Văn Lệ